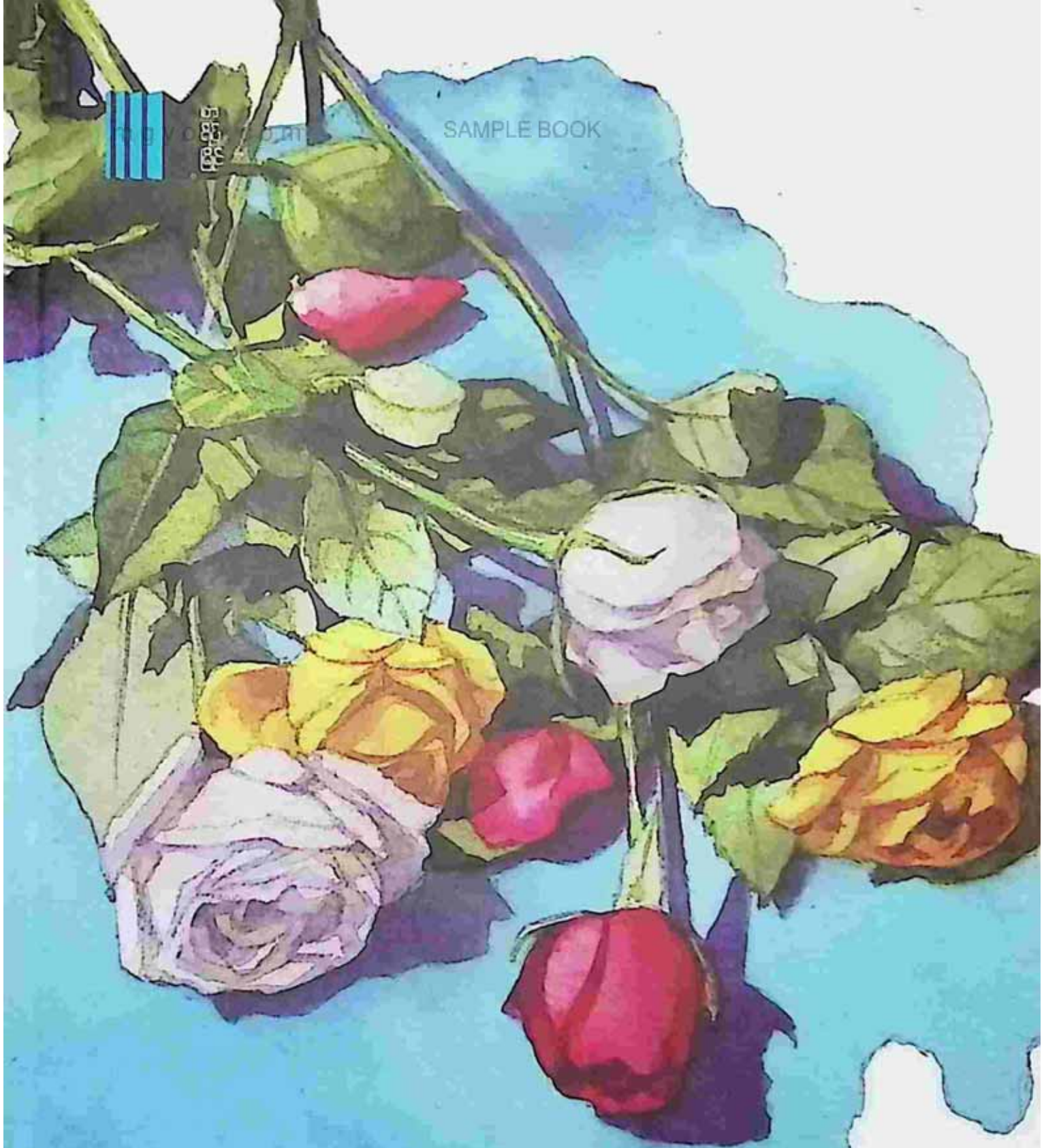

၆၀၀၆၅

SAMPLE BOOK

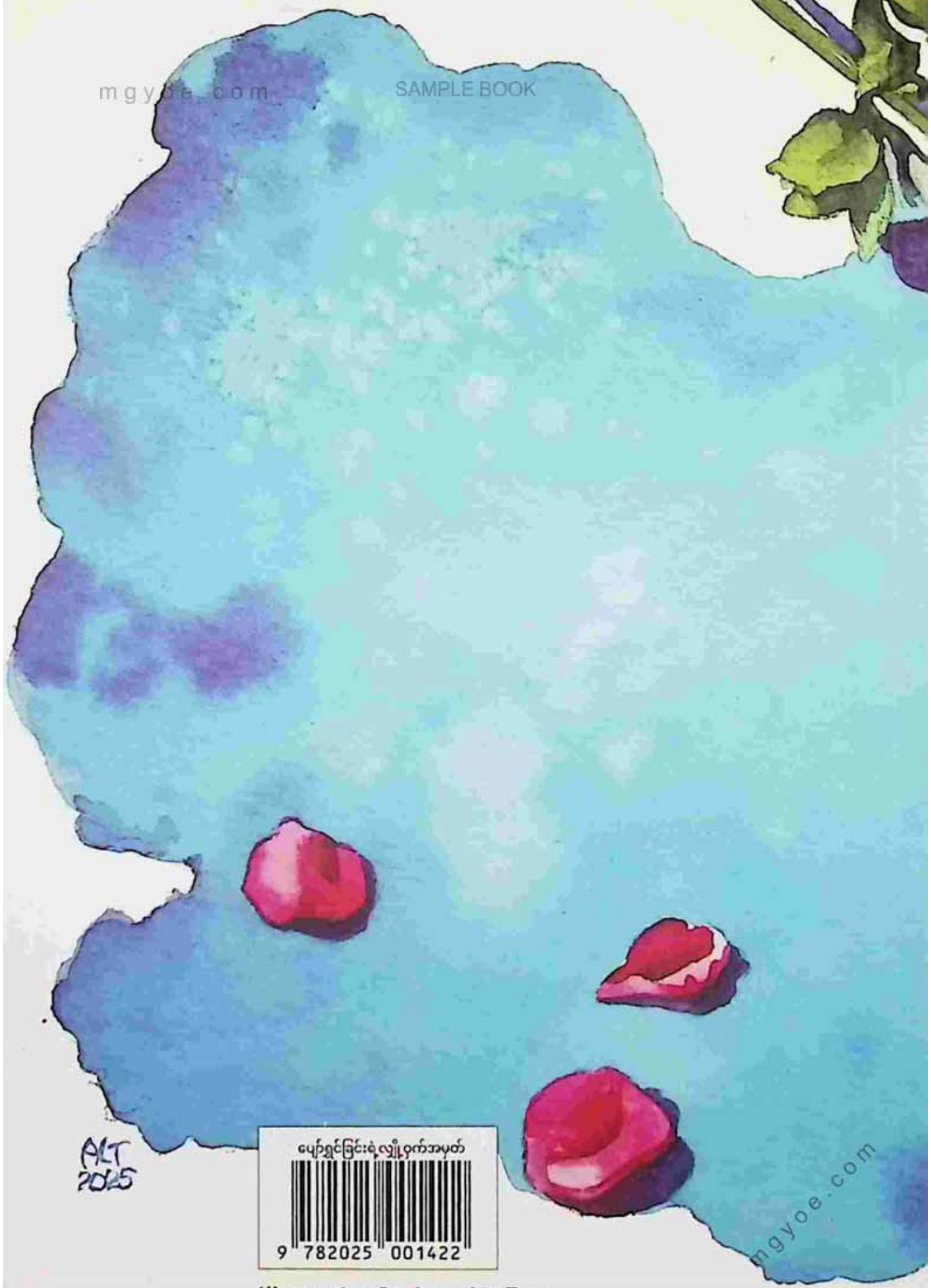

ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့
 အမြောက်အမြား
 မိုင်းမိုင်းစနေ

mye.com

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

ALT
2025

ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့လျှို့ဝှက်အမှတ်

9 782025 001422

mgyoe.com

Illustration By Aung Lin Tun

စာရိပ်မြိုင်အမှတ်စဉ် (၁၄၂)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူ ပုပိုင် - စာရိပ်မြိုင်

နိုင်:နိုင်:စနေ

ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်အမှတ်

- ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် ♦ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ
- မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း ♦ အောင်လင်းထွန်း
- အတွင်းဒီဇိုင်း ♦ နိုင်ငင်ထွန်း
- ထုတ်ဝေသည့်အုပ်ရေ ♦ ၁၀၀၀
- စာအုပ်တန်ဖိုး ♦ ၆၅၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသူ ♦ ဦးပြည့်အာကာ(၀၃၀၉၄-စာရိပ်မြိုင်စာပေ)
အမှတ် ၃၀၈၊ သင်္ဘောကျင်း ၂ လမ်း၊
သင်္ဘောကျင်းရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံမြို့နယ်။
- ပုံနှိပ်သူ ♦ ဒေါ်မျိုးမျိုးသန်း(မျိုးမျိုး ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း) (၀၁၅၃၃)
အမှတ် ၁၁၊ ၅၆ လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ဖြန့်ချိရေး ♦ စာရိပ်မြိုင်စာပေ အမှတ် (၂၅၃/၂၅၅)၊ ပထမထပ်၊
ပန်းဆိုးတန်းလမ်းမကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ အနော်ရထာကြား၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်။ ဖုန်း ၀၉ ၇၆၂၂၂၆၀၂၀

နိုင်:နိုင်:စနေ
ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်အမှတ် / နိုင်:နိုင်:စနေ။ ရန်ကုန်။
စာရိပ်မြိုင်စာပေ။ ၂၀၂၅။
စာမျက်နှာ - ၁၂၀၊ ၁၃. ၉၇ စင်တီ x ၂၀. ၃၂ စင်တီ
(၁၄၂) ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်အမှတ်

မာတိကာ

၁။	မှောက်သွားတဲ့ နွားနို့အတွက် ငိုကြွေးမနေပါနဲ့	၅
၂။	ခြားနားချက်	၉
၃။	တတ်နိုင်သလောက်နဲ့တင် မလုံလောက်ပါဘူး	၁၁
၄။	ဖခင်တစ်ဦးရဲ့ ဆုတောင်း	၁၄
၅။	ပျော့ညံ့သူရဲ့လမ်းကိုသာ ပိတ်ဆို့တဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ	၁၈
၆။	အဝေဖန်ခံနိုင်သောသူ လိမ္မာ၏	၂၃
၇။	စိတ်ပျော်ရွှင်တဲ့ ကစားနည်း	၂၇
၈။	ကောင်းသောနေ့တွေ ဖြစ်ပါစေ	၃၀
၉။	ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်	၃၂
၁၀။	အခုပဲ လုပ်လိုက်ပါ	၃၆
၁၁။	အတောင်ပံကျိုးတဲ့ လိပ်ပြာ	၃၉
၁၂။	မှုန်ဝါးဝါးထဲက ပျော်ရွှင်ခြင်း	၄၁
၁၃။	ဒီကနေ့ သင်ပျော်ပါသလား	၄၄
၁၄။	အင်တာနက်ပေါ်က ပုံပြင်များ	၄၇
၁၅။	လယ်သမားနှင့် မိစ္ဆာကောင်	၅၀
၁၆။	လိပ်ပြာငယ်	၅၃

၁၇။	ပဲပင်ပေါက်	၅၅
၁၈။	တွင်းပျက်ထဲက နွားအို	၅၇
၁၉။	ခူ ၅ ကောင်ပုံပြင်	၅၉
၂၀။	ဖားသူငယ်	၆၂
၂၁။	အကြင်နာအင်အား	၆၄
၂၂။	အောင်မြင်သူရဲ့လမ်း	၆၆
၂၃။	ပျော်ရွှင်ခြင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်အမှတ်	၆၈
၂၄။	သူစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ ကရုဏာ	၇၁
၂၅။	စကားကောင်း၊ စကားဆိုး လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ	၇၃
၂၆။	မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်မှု	၇၇
၂၇။	တည်ငြိမ်စိတ်ထဲက ဟာသဉာဏ်	၈၀
၂၈။	ဘုရားသခင် ရောင်းပါသလား	၈၅
၂၉။	အခက်အခဲတွေက ကိုယ့်ကို ပိုသန်မာကြံ့ခိုင်အောင်	၈၈
၃၀။	အိပ်မက်တွေ အခိုးမခံရပါစေနဲ့	၉၂
၃၁။	တစ်မျိုးပြောင်း... နောက်တစ်နည်း ကြိုးစား	၉၅
၃၂။	စိတ်ပျက် ကြေကွဲချိန်မှာ ပြုံးပါ	၉၈
၃၃။	ညံ့ဖျင်းသူ လုံးဝမရှိ	၁၀၂
၃၄။	တန်ဖိုးအရှိဆုံးအရာ... အခမဲ့	၁၀၄
၃၅။	ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် မပြောင်းလဲစေချင်	၁၀၆
၃၆။	ကလေးတွေရဲ့ အကြည့်မှာ	၁၀၈
၃၇။	တစ်ကြိမ်အောင်မြင်ရင် ရပြီ	၁၁၁
၃၈။	ရှာဖွေနေတဲ့ အကျင့်စရိုက်	၁၁၄
၃၉။	မထင်မှတ်တဲ့ အောင်မြင်မှု	၁၁၇
၄၀။	ဘဝထဲက ဆားတစ်ဆုပ်	၁၁၉

မှောက်သွားတဲ့ နွားနို့အတွက် ငိုကြွေးမနေပါနဲ့

အောင်မြင်ခြင်းဆီ သွားတဲ့လမ်းပေါ်မှာ ပန်းတွေ ကြိမထားသလို နေရောင် ခြည်တွေလည်း ရှိနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေနဲ့ ဒုက္ခအခက်အခဲ စတဲ့ ချောက်ကမ်းပါးတွေသာ ပြည့်နှက်နေမှာ ဖြစ်တယ်။ စာပေနိဘယ်လ်ဆုရ အမေရိကန်စာရေးဆရာ ဟဲမင်းဝေးဟာ လက်ဝှေ့သမား၊ မုဆိုး၊ တံငါသည်နဲ့ သတင်းထောက် လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ လက်ဝှေ့သင်စမှာ သွေးထွက်သံယို အထိုးအကြိတ် ပေါင်းများစွာကို ခံခဲ့ရတယ်။ စစ်မြေပြင်မှာ ဗုံးဒဏ်ကြောင့် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်ပေါင်း (၂၀၀) ကျော်ရှိတဲ့အပြင် ဒူးခေါင်းမှာလည်း စတီးရိုးတပ်ထားရ တယ်။

(၄) လကြာမျှ သူပင်ပင်ပန်းပန်းရေးခဲ့တဲ့ စာမူကို ‘ပယ်’ ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ လဲခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟဲမင်းဝေးက စကားတစ်ခွန်း ပြောခဲ့ပါတယ်။

“လဲကျတဲ့နေရာမှာပဲ လှဲမနေဖို့၊ အမြဲတမ်း အသင့်အနေအထားမှာ ရှိဖို့၊ နွားသိုးတစ်ကောင်လို အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ အမြန်ထိုးတက်ဖို့ လက်ဝှေ့ပညာက ကျွန်တော့်ကို သင်ပေးပါတယ်”

ဒီလိုကြံ့ခိုင်တဲ့စိတ်ဓာတ်၊ အကျင့်စရိုက်ကြောင့် ‘ပင်လယ်ပြာနဲ့ တံငါသည်’ ဆိုတဲ့ ကမ္ဘာကျော် နာမည်ရ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သူ ရေးနိုင်ခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ဓာတုဗေဒနိဘယ်လ်ဆုရ ဆွီဒင်သိပ္ပံပညာရှင် Svante Arrhenius က

အိုင်းရွမ်းနစ် (ionic) သီအိုရီကို တီထွင်ချိန်မှာ အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးမျိုးစုံ ခံခဲ့ရတယ်။ အကြိမ်ထောင်ပေါင်းများစွာ စမ်းသပ်ပြီးရလာတဲ့ သူ့အဖြေလွှာကို ပါမောက္ခတချို့က ‘ရိုးစင်းတဲ့စိတ်ကူးယဉ်ခြင်း’ လို့ ဝေဖန်ခဲ့သလို ရလဒ်ကလည်း အဆင့် (၃) နေရာမှာသာ ရှိခဲ့တယ်။ ၃ နှစ်အကြာမှာ သူ့တီထွင်မှုကို အသိအမှတ်ပြု ခံရလည်း ဝေဖန်ပြစ်တင်သံတွေက စဲမသွားခဲ့ဘူး။ (၁၀) နှစ်ကြာမှ ပါမောက္ခရာထူးကို ရပြီး စတော့ဟုမ်းတက္ကသိုလ်က ကျောင်းအုပ်အဖြစ် ခန့်အပ်ခံခဲ့ရတယ်။

ဓာတုပညာရှင်တစ်ဦးက အခုလို ပြောခဲ့ပါတယ်။

“သိပ္ပံပညာရပ်ရဲ့ အောင်မြင်မှုက အပျင်းကြီးတဲ့ နတ်သမီးတစ်ပါးနဲ့ တူ တယ်။ ကိုယ်တစ်ချက်ပဲ ခေါက်တဲ့ တံခါးကို အပျင်းကြီးပြီး သူ လာမဖွင့်ပေးဘူး။ အဆက်အပြတ်ခေါက်ပေးမှ မဖြစ်မနေ တံခါးကို သူ ဖွင့်ပါတယ်”

အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးတွေကို မကြောက်ဘဲ တံခါးကို ဇွဲရှိရှိခေါက် ပေးမှ အောင်မြင်ခြင်းတံခါးကို နတ်သမီးကဖွင့်ပေးပြီး ကိုယ့်ကို လက်ခံမှာဖြစ် တယ်။ “ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ကျဆုံးခြင်း” လို့ အမြဲတမ်း ထင်မြင်နေတဲ့ အရာက တကယ်တမ်း တော့ “ခဏတစ်ဖြုတ် အခက်အခဲ” တွေသာဖြစ်တယ်။

အခက်အခဲကို ရှုံးနိမ့်ခြင်းလို့ လက်ခံယူဆလိုက်ရင် အခက်အခဲတွေက ဖျက်ဆီးတဲ့ အင်အားအသွင်ကို ဆောင်သွားလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ အခက်အခဲတွေကို သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ရင် ဒါဟာ အောင်မြင်တဲ့လမ်းစပဲဖြစ်တယ်။ ဒီလို ခဏတစ်ဖြုတ် အခက်အခဲတွေက ကိုယ့်ကို မားမားရပ်တည်နိုင်ဖို့ အကောင်း ဆုံးဘက်ကို ဦးတည်ရှေ့ဆက်ဖို့ ကိုယ့်ကြိုးစားမှုကို လမ်းညွှန်ပေးတဲ့အရာဖြစ်တယ်။ ဘဝတစ်လျှောက်မှာ အမှားမလုပ်ခဲ့ဖူးဘူးလို့ ဘယ်သူပြောရဲလဲ။

မြင့်မြတ်တဲ့စစ်သူကြီး နပိုလီယံတောင်မှ အရေးပါတဲ့ စစ်ပွဲတွေမှာ သုံးပုံ တစ်ပုံကို ရှုံးနိမ့်ခဲ့သေးတယ်။ ကိုယ့်အမှားတွေက နပိုလီယံလောက် ရှိချင်မှ ရှိမယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါကို ဘယ်သူ သိနိုင်မလဲ။ အဓိက သေသေချာချာ မှတ်ထားရမှာက ‘မှောက်သွားတဲ့ နွားနို့အတွက် ငိုကြွေးမနေပါနဲ့’ ဆိုတာကိုပါပဲ။

ရိုတ်စပီးယားရဲ့ နာမည်ကျော်စာတွေကို ဖတ်နေချိန်မှာ သူ့နာမည်ရ အဆိုအမိန့်တချို့ကို သင် ခံစားသက်ဝင်မိလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် သူ့နာမည်အကြီးဆုံး အဆိုအမိန့်တစ်ခုကို သင် မှတ်မိရင် မှတ်မိလိမ့်မယ်။ အဲဒီစာက ‘ထက်မြက်သူတွေက နေရာမှာတင်ထိုင်ပြီး သူတို့ ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့တာတွေကို တွေးပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ ထိခိုက်ဝမ်းနည်းမှုကို ဘယ်လို ဖာထေးရမလဲဆိုတဲ့ နည်းကိုပဲ

mgyoe.com

သူတို့ ရှာကြမ္မာဖြစ်တယ်'

ရိုတ်စပီးယားရဲ့ စကားအတိုင်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ရင် အခက်အခဲ ဒုက္ခတွေကို အောင်နိုင်မှာဖြစ်တယ်။ ဒီလို အခက်အခဲတွေကို အောင်မြင်ကျော်လွှားနိုင်တဲ့ သဘောထားတွေကို ရှေးလူကြီးတွေရဲ့ အတွေ့အကြုံ၊ စကားတွေမှာ တွေ့ရတဲ့အပြင် စာပေအများစုမှာလည်း ဖော်ပြပါရှိပါတယ်။ ရုပ်ရှင်တွေမှာလည်း ဆန့်ကျင်ဘက်တွေကို ခိုင်းနှိုင်းပြသတဲ့ ဇာတ်ကားတွေ ရှိပါတယ်။

နာမည်ကြီး သရုပ်ဆောင် Meryl Streep ပါဝင် သရုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ အော်စကာဆုရ 'Sophie's Choice' ဇာတ်ကားက Auschwitz စခန်းက ထွက်လာတဲ့ ပိုလန်အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ အကြောင်းဖြစ်တယ်။ ဇာတ်လမ်းအစမှာ ဆိုဖီယာက အမေရိကန်ကို ရောက်နေပြီဆိုပေမယ့် အိပ်မက်ဆိုးတွေက အရိပ်ပမာ သူ့နောက်လိုက်နေခဲ့တယ်။ သူချစ်တဲ့သူ၊ သူမိဘ၊ ခင်ပွန်း၊ သားသမီးတွေ အားလုံး သေဆုံးခဲ့ပြီး သူတစ်ယောက်တည်း ရှင်ကျန်ခဲ့တာမို့ သူ့ကိုယ်သူ ခွင့်မလွှတ်နိုင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဆိုဖီယာဟာ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လုံးဝပြီးပြည့်စုံတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါစေလို့ ဘုရားသခင်မှာ နေတိုင်း ဆုတောင်းပေမယ့် ခေတ်ကာလရဲ့ မတည်ငြိမ်တဲ့ ဝဲဂယက်ထဲမှာ သူ့ဘဝ တစ်ဝဲလည်ခဲ့ရတယ်။

သူ လေးစားချစ်ခင်တဲ့ ဖခင်က နာဇီလူမျိုးတို့ရဲ့ လူမျိုးခွဲခြားရေးဝါဒမှာ ယုံကြည်သက်ဝင်၊ ကိုးကွယ်သူဖြစ်တယ်။ သူ့ခင်ပွန်းကို ဂျာမဏီစစ်ဗိုလ်တစ်ဦးက သတ်ဖြတ်ခဲ့တယ်။ စခန်းမှာ ဂျာမဏီလူမျိုးတစ်ဦးက သားနဲ့ သမီး တစ်ယောက်ယောက်ရွေးဖို့ သူ့ကို အခွင့်အရေးပေးတယ်။ (အရွေးမခံရသူက အဆိပ်ငွေ့နဲ့ အသတ်ခံရမှာ ဖြစ်ပါတယ်) 'သမီးကို ခေါ်ဆောင်သွားပါ' လို့ ဆိုဖီယာက မျှော်လင့်ချက်မဲ့ ပြောတယ်။ နောက်ဆုံး ဆိုဖီယာက သူဟာ အချစ်၊ မိသားစု၊ သားသမီးတွေနဲ့ မထိုက်တန်ဘူးဆိုပြီး သေလမ်းကို ရွေးခဲ့တယ်။

'တိုင်တန်းနစ်' ဇာတ်ကားမှာ အထက်ကဇာတ်ကားရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောမျိုးကို တွေ့ရပြန်တယ်။ ကြီးမားတဲ့အခက်အခဲကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ချစ်သူပါ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့ ရိပ်ဟာ အသစ်တဖန် ရှင်သန်ခြင်းကို ရွေးခဲ့တယ်။

'မှောက်သွားတဲ့ နွားနို့အတွက် ငိုကြွေးမနေပါနဲ့' ဆိုတဲ့စကားက ရိုးကောင်းရိုးနေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစကားထဲမှာ လူတွေရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ အတွေ့အကြုံတွေ ပါနေတယ်။ နာကျင်ခြင်း၊ ကံမကောင်းခြင်း စတဲ့ အတိတ်ကိုသာ တူးဆွနေသူတွေက မျှော်လင့်ချက်တွေပြည့်တဲ့၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းတဲ့ မနက်ဖြန်ကို

လက်လွတ်သွားနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အတိတ်မှာပဲ ရှင်သန်မနေသင့်ဘဲ လူ့ဘဝမှာ ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အနာဂတ်သာလျှင် အရေးကြီးကြောင်း သိနားလည်သင့်ပါတယ်။

မူရင်း... *The Secret of Success Inspiring*
(D-Man ပြုစုတဲ့စာအုပ်ထဲက ဖြစ်ပါတယ်။)

ခြားနားချက်

အကောင်းမြင်သူနဲ့ အဆိုးမြင်သူတို့ဟာ မေးခွန်း (၃) ခုကို ငြင်းခုံနေကြ
တယ်။ မေးခွန်းတွေက-

(၁) မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာ ဘာလဲ

အဆိုးမြင်သူ-

မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းဖြစ်တယ်။ မြင်ပေမယ့် အရောက်
မသွားနိုင်ဘူး။

အကောင်းမြင်သူ-

မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာ လမ်းပြကြယ်ဖြစ်တယ်။ အရှေ့မှာ အလင်းတန်း
ရှိကြောင်း လူတွေကို လမ်းညွှန်နေတယ်။

(၂) လေဆိုတာ ဘာလဲ

အဆိုးမြင်သူ-

လှိုင်းတွေ ပိုခက်ထန်အောင် ကူညီသူ၊ ကိုယ့်ကို ပင်လယ်အောက် နစ်မြုပ်
ပစ်နိုင်တယ်။

အကောင်းမြင်သူ-

ရွက်တိုင်ရဲ့ ကူဖော်လောင်ဖက်... အောင်မြင်တဲ့ကမ်းကို ကပ်ဖို့ ကူညီသူ

ဖြစ်တယ်။

(၃) ဘဝဆိုတာ ပန်းပွင့်လား

အဆိုးမြင်သူ-

ပန်းပွင့်ဖြစ်တော့ ဘာထူးလဲ... ပွင့်ပြီး ကြွေသွားတာပဲ မဟုတ်လား။

အကောင်းမြင်သူ-

ဟင့်အင်း... ပွင့်ပြီး ချိုမြိန်တဲ့ အသီးတွေ ချန်ထားခဲ့နိုင်တယ်။

နှစ်ယောက်သား ငြင်းခုံနေချိန် ရုတ်တရက် ကောင်းကင်ပေါ်က အသံ
တစ်သံ လွင့်လာပြီး သူတို့ကို မေးခွန်း (၃) ခု မေးပြန်တယ်။ မေးခွန်းတွေက-

(၁) ရှေ့တည့်တည့်သွားရင် ဘာဖြစ်နိုင်မလဲ။

အဆိုးမြင်သူ - ချောက်နက်ကမ်းပါးတွေ တွေ့နိုင်တယ်။

အကောင်းမြင်သူ - ပန်းပေါင်းစုံဖူးပွင့်တာ တွေ့နိုင်တယ်။

(၂) မိုးဦးရာသီ ကောင်းသလား။

အဆိုးမြင်သူ - မကောင်းပါ။ မြက်ရိုင်းတွေ ပိုရှင်လာနိုင်တယ်။

အကောင်းမြင်သူ- ကောင်းပါတယ်။ ပန်းတွေ လှလှပပ ပိုဖူးပွင့်နိုင်တယ်။

(၃) တကယ်လို့ သင့်ကို မြေရိုင်းတစ်ခင်းပေးခဲ့ရင် ဘာလုပ်မလဲ။

အဆိုးမြင်သူ - သင်္ချိုင်းဆောက်မယ်။

အကောင်းမြင်သူ - သစ်စိမ်းပင်တွေ အပြည့်စိုက်မယ်။

အဲဒီလို သူတစ်ခွန်း ငါတစ်ခွန်း ငြင်းခုံနေကြပြီး ကောင်းကင်ပေါ်က
မေးခွန်းထုတ်သူက လောကရဲ့အရှင်သခင်မှန်း သူတို့မသိကြဘူး။ သူတို့ဖြေဆိုတဲ့
အတိုင်း လောကရဲ့သခင်က သူတို့ကို ဆုပေးလိုက်တယ်။

အကောင်းမြင်သူကို ရဲစွမ်းသတ္တိပေးပြီး အဆိုးမြင်သူကို မျက်ရည်တွေ
ပေးလိုက်တယ်။

ရဲစွမ်းသတ္တိကို ယူမလား... မျက်ရည်ကို ယူမလား...

တတ်နိုင်သလောက်နဲ့တင် မလုံလောက်ပါဘူး

အမေရိကန် ဆီယက်တဲလ်က နာမည်ကြီး ဘုရားကျောင်းတစ်ခုမှာ လူ
အများ လေးစားကြည်ညိုတဲ့ ဒဲလ်တေလာဆိုတဲ့ ဖာသာတစ်ဦးရှိတယ်။ တစ်နေ့မှာ
ဘုရားကျောင်းက ကျောင်းသားတွေကို ဖာသာက ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ပြောပြတယ်။

ပုံပြင်က တစ်ခုသော ဆောင်းရာသီမှာ မုဆိုးတစ်ယောက်က အမဲလိုက်
ခွေးနဲ့ တောလိုက်ထွက်တယ်။ တောအုပ်တစ်နေရာမှာ ယုန်တစ်ကောင်ကို တွေ့တာ
နဲ့ မုဆိုးက သေနတ်နဲ့ ပစ်လိုက်တာ ပေါင်ကို မှန်သွားပေမယ့် ယုန်ထွက်ပြေးသွားတယ်။
အမဲလိုက်ခွေးက ဒဏ်ရာရတဲ့ ယုန်ကို လိုက်ပေမယ့် မမိဘူး။ ဒါကို မုဆိုးက ခွေးကို
အသုံးမကျတဲ့ခွေး၊ ဒဏ်ရာရတဲ့ ယုန်ကိုတောင် အမိမလိုက်နိုင်တဲ့ခွေးဆိုပြီး အပြစ်
တင်တယ်။

သခင်ရဲ့ အပြစ်စကားကို ကြားတော့ ခွေးက တတ်နိုင်သလောက် ကြိုးစား
ခဲ့တာတောင် အပြစ်တင်ခံရတယ်ဆိုပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်တယ်။

သေနတ်ဒဏ်ရာနဲ့ ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ယုန်ကို အပေါင်းဖော်တွေ တွေ့တော့
တအံ့တဩ ဝိုင်းမေးကြတယ်။

“ဒဏ်ရာရတာတောင် ဒီလောက် ဒေါသကြီးတဲ့ ခွေးလက်ကနေ ဘယ်လို
လွတ်ခဲ့လဲ”

“ခွေးက တတ်နိုင်သလောက်ပြေးတယ်။ ကျွန်တော်က အစွမ်းကုန် အား

သုံးပြီး ပြေးတယ်။ ကျွန်တော့်ကို မမိရင် သူ အဆူအဆဲပဲ ခံရမယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်သာ အားကုန်မပြေးခဲ့ရင် အသက်တောင် ရှင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ပုံပြောပြီးတာနဲ့ ဖာသာတေလာက အတန်းအားလုံးကို Matthew Bible ကျမ်းစာထဲက အခန်း ၅ မှ ၇ ထိ အလွတ်ဆိုနိုင်သူကို ဆီယက်တဲလ်က Space Needle မှာ ညစာစားပွဲ ကျင်းပပေးမယ်လို့ ပြောတယ်။

Matthew Bible ကျမ်းစာရဲ့ အခန်း ၅ ကနေ အခန်း ၇ ထိက စာလုံးပေါင်း သောင်းဂဏန်းထိရှိပြီး ရွတ်ဆိုရတာလည်း အင်မတန်ခက်ပါတယ်။ ကျမ်းစာတွေကို အလွတ်ရဖို့ဆိုတာ အလွန်ခက်ခဲပေမယ့် ငွေကုန်ကြေးကျ မလိုဘဲ တက်ရောက်ခွင့် ရတဲ့ ညစာစားပွဲကို လူတိုင်းတက်ချင်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတော်တော်များများ နောက်ဆုတ် လက်လွတ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာ (၁၁) နှစ်အရွယ်ရှိတဲ့ သင်တန်းသား တစ်ယောက်က ဖာသာရှေ့မှာ ရင်ကော့ပြီး ကျမ်းစာအားလုံးကို တစ်လုံးမကျန် အမှားအယွင်းမရှိ အလွတ်ရွတ်ဆိုခဲ့တယ်။ အရွယ်ရောက်သူတောင် အလွတ်ဆိုဖို့ ခက်ခဲတဲ့စာကို ကလေးငယ်တစ်ယောက် ဆိုနိုင်တဲ့အတွက် ဖာသာ အရမ်းအံ့ဩ သွားတယ်။ ကလေးရဲ့ မှတ်ဉာဏ်ကို ခိုးကျူးတဲ့အပြင် ကလေးကို ဖာသာ တအံ့တဩ မေးတယ်။

“ဒီလောက်ရှည်တဲ့ စာတွေကို ဘယ်လို အလွတ်ဆိုနိုင်တာလဲ”

“ကျွန်တော် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်” လို့ ကလေးက မဆိုင်းမတွ ပြန်ဖြေတယ်။

နောင် (၁၆) နှစ်မှာ အဲဒီကလေးငယ်ဟာ ကမ္ဘာကျော် ဆော့ဝဲလ်ကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

လူတိုင်းမှာ ဖြစ်နိုင်၊ လုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ရှိကြတယ်။ စိတ်ပညာရှင် တွေရဲ့ လေ့လာဆန်းစစ်ချက်အရ သာမန်လူတစ်ဦးဟာ သူ့ရဲ့ဖြစ်နိုင်၊ လုပ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအင်ကို ၂ ကနေ ၈ အထိပဲ အသုံးပြုကြတယ်။ အက်ဒီဆင်လို သိပ္ပံပညာရှင် တစ်ဦးတောင် ၁၂ ထိပဲ အသုံးပြုခဲ့တယ်။ တကယ်လို့ လုပ်နိုင်စွမ်းကို ၅၀ ထိ အသုံးပြုခဲ့ရင် အဲဒီလူဟာ စာအုပ် အုပ် (၄၀၀) ကို အလွတ်ဆိုနိုင်သလို တက္ကသိုလ် ပေါင်း များစွာကိုလည်း တက်ရောက်နိုင်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဘာသာစကား အမျိုး (၂၀) လောက် တတ်နိုင်ပါသေးတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်နိုင်စွမ်း (၉၀) က အိပ်မောကျနေတဲ့

mg yoe . com

အနေအထားမှာ ရှိနေပါတယ်။ သူတစ်ပါးထက် ထူးချွန်ချင်တယ်၊ ဖောက်ထွက်
ချင်တယ်၊ တီထွင်ချင်တယ်ဆိုရင် တတ်နိုင်သလောက်နဲ့ မလုံလောက်သေးပါဘူး၊
အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဖို့လည်း လိုပါသေးတယ်။

ဖခင်တစ်ဦးရဲ့ ဆုတောင်း

ဒေါက်ဂလပ်မက်အာသာက ၂၀ ရာစု အမေရိကန် နာမည်ကြီး စစ်ဗိုလ် ချုပ်တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ သူ့ဖခင်ကလည်း နာမည်ကြီး စစ်ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးဖြစ်တယ်။ မက်အာသာဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဖခင်တာဝန်ကျရာ အမေရိကန်အနောက်ပိုင်း ကို လိုက်ပါခဲ့တယ်။ အဲဒီဒေသက အင်းဒီးယန်း လူနီမျိုးတွေ လှုပ်ရှားသွားလာတဲ့ လွင်ပြင်ခေါင်ကြီး ဖြစ်တယ်။ ရာသီဥတုပူပြင်းပြီး နေရာအနှံ့ သဲတွေဖုံးနေတဲ့ နေရာ ဖြစ်တယ်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ကြမ်းတမ်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့တဲ့ မက်အာသာဟာ သန်မာထွားကျိုင်းပြီး စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်တယ်။ ဥပမာ- စစ်သားတွေ နဲ့ ညနေပိုင်း အလံသိမ်း အခမ်းအနားမှာ သူ ဝင်ပါတယ်။ အဲဒီဒေသကို ရောက်စက အင်းဒီးယန်းလူနီတွေရဲ့ နားကွဲမတတ် ကြားရတဲ့ ဗုံသံ၊ မြင်းသံတွေကို သူ မခံနိုင် ခဲ့ဘူး။ (၅) နှစ်သာ ရှိသေးတဲ့အတွက် အဲဒီအသံတွေကြောင့် သူ ထိတ်လန့်ငိုကြွေး ခဲ့ရတယ်။ သူ့ကို အသည်းငယ်သူလို့ ဖခင်က ကျီစားခဲ့တယ်။

“ဖေဖေကရော ဘာဖြစ်လို့ နိုင်ငံတော်အလံကို ကြည့်ပြီး မျက်ရည်ကျရ သလဲ”

မိခင်ကို သူ မေးခွန်းတချို့ မေးခဲ့တယ်။

“ယောက်ျားပီသသူ တစ်ယောက်ဟာ မာန်မာန၊ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်နဲ့

မျက်ရည်ကျလို့ရတယ်။ ကြောက်ရွံ့၊ ထိတ်လန့် အားငယ်မှုအတွက်နဲ့ လုံးဝ မျက်ရည် ကျလို့ မရဘူး” လို့ မိခင် ပြန်ဖြေတဲ့စကားကို သူ့နှလုံးအိမ်ထဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားပြီး ‘မကြောက်ရွံ့သူ’ ဖြစ်ဖို့ သံဓိဋ္ဌာန်ချခဲ့တယ်။

၁၈၉၈ ခုနှစ်မှာ မက်အာသာဟာ ထူးကဲတဲ့အဆင့်နဲ့ အမေရိကန် ဗိုလ် သင်တန်းကျောင်းကို တက်ရောက်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ ကျောင်းနေစဉ် အတောအတွင်းမှာ သူဟာ စာတော်တဲ့ ကျောင်းသားဖြစ်ရုံမက အားကစားမှာလည်း ထူးချွန်ခဲ့တယ်။ အထူးသဖြင့် ဘောလုံးဘောနဲ့ ဘောလုံးမှာ သူ ထူးချွန်တယ်။

ကျောင်းဝင်စမှာ တတိယနှစ် ကျောင်းသားတွေရဲ့ အနိုင်ကျင့်တာကို ခံရပြီး မူးလဲသွားသည့်တိုင် (ကျောင်းသားဟောင်းတွေက ကျောင်းသားသစ်တွေကို ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ အနိုင်ကျင့်တတ်တယ်) သူ အံ့ကြိတ်ခံခဲ့တယ်။ ဘာအတိုင်အတောမှ သူ မလုပ်ခဲ့ဘူး။ အစစ်ဆေးခံရမှ အနိုင်ကျင့်ခံရကြောင်းကို သူ ဖွင့်ဟတယ်။ သူ ထုတ်ဖော်လိုက်ရင် အနိုင်ကျင့်သူတွေ ကျောင်းထုတ်ခံရမယ်ဆိုတာ သိလို့ သူမပြော ခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ဒီလို ပြတ်သား၊ ဖြောင့်မှန်တဲ့ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ရှိလို့ နောက်ပိုင်းမှာ အောင်မြင်တဲ့လမ်းပေါ် သူ ရောက်သွားတယ်။ ၁၉၀၃ ခုနှစ်မှာ ပထမအဆင့်နဲ့ ဗိုလ်သင်တန်းကျောင်းကနေ မက်အာသာ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

ပထမကမ္ဘာစစ်မှာ မက်အာသာဟာ Rainbow Force အဖွဲ့ရဲ့ ကြီးကြပ်သူ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ပြင်သစ်နဲ့ ဂျာမဏီစစ်ပွဲအတွင်း ဦးဆောင်ညွှန်ကြားမှု ကောင်းခဲ့ လို့ စစ်ပွဲတွေ အောင်ပြီး ဆုတံဆိပ် အကြိမ်ကြိမ်ရခဲ့တယ်။ စစ်ပွဲပြီးဆုံးချိန်မှာ တပ်မဟာ များအဆင့်ကို သူ ရောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် စစ်ပွဲပြီးလို့ ပြည်တော်ပြန် ချိန်မှာ လစာမြင့်တဲ့အလုပ်ကို သူ ငြင်းပယ်ပြီး မိခင်ကျောင်းပြန်ပြီး ကျောင်းအုပ် လုပ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ဖိလစ်ပိုင်မှာ သွားရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တယ်။ ၁၉၃၀ ခုနှစ်မှာ သမ္မတ ဟားဘတ်ဟူးဗားက သူ့ကို စစ်ဗိုလ်ချုပ်အဖြစ် ရာထူးတိုးမြှင့် ပေးလိုက်တယ်။

၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် စချိန်မှာ မက်အာသာဟာ အမေရိကန် စစ်တပ်ရဲ့ စစ်ဦးစီးချုပ်အဖြစ် ရာထူးခန့်အပ်ခံရပြန်တယ်။

မက်အာသာရဲ့ တစ်သက်တာ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ ကြံ့ခိုင်ခဲ့တယ် ဆိုရမယ်။ တပည့်တွေကို ဆိုဆုံးမရာမှာလည်း မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်ခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ နာမည်ကျော်စာဖြစ်တဲ့ ‘ဖခင်တစ်ဦးရဲ့ ဆုတောင်း A Father's Prayer’ မှာ သူ ဒီလို ရေးခဲ့ပါတယ်။

mgys.com

“ဘုရားသခင်... ကျွန်ုပ် သားတော်ကို ပုံသွင်းပါ။
 ကိုယ့်အားနည်းချက်ကို သိနိုင်တဲ့အထိ သူ သန်မာကြံ့ခိုင်ပါစေ။
 ကြောက်ရွံ့မှုကို ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့အထိ သူ သတ္တိရှိပါစေ။
 မှန်ကန်တဲ့ ကျရှုံးမှုအောက်မှာ စိတ်ပျက်အားလျော့ မသွားပါစေနဲ့။
 အောင်ပွဲခံစဉ်မှာ မာန်မာနမရှိဘဲ သိမ်မွေ့နူးညံ့ပါစေ။
 ကျွန်ုပ်သားတော်ကို ပုံသွင်းပါ။
 စိတ်ကူးသာရှိပြီး လက်တွေ့မရှိသူ မဖြစ်ပါစေနဲ့။
 တခြားသူကို သိနားလည်အောင် လမ်းညွှန်သလို တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိမြင်ခြင်းက အသိဉာဏ်ရဲ့အုတ်မြစ်ဆိုတာ သူ သိပါစေ။
 သူ့အတွက် ကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါရစေ။
 ဖိအား၊ အခက်အခဲ၊ စိန်ခေါ်မှုတွေ မဟုတ်တဲ့ သက်သောင့်လွယ်ကူတဲ့
 နည်းကို မတောင့်တဖို့ သူ့ကို လမ်းညွှန်ပေးပါ။ လေပြင်းမုန်တိုင်းကြားမှာ မားမား
 ရပ်နိုင်ဖို့၊ ကျရှုံးသူတွေကို သနားကရုဏာထားတတ်ဖို့ သင်ယူပါစေ။
 စိတ်လက်ကြည်လင်ပြီး ရည်ရွယ်ချက်ကြီးမားဖို့ ကျွန်ုပ် သားတော်ကို
 လမ်းညွှန်ပုံသွင်းပါ။
 တခြားသူကို အမိန့်ပေး မခိုင်းစေခင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရင် မောင်းနှင်
 တတ်ဖို့ သူ သိပါစေ။
 ရယ်တတ်အောင် သင်ယူတတ်သလို ငိုဖို့လည်း သူ မမေ့ပါစေနဲ့။
 အတိတ်က သင်ခန်းစာကို မမေ့သလို အနာဂတ်ရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်ကို
 လည်း အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါစေ။
 အထက်ကအရာတွေ သူ ပိုင်ဆိုင်သည့်တိုင် ကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပါဦး
 မယ်။
 ကိုယ့်ကို စိုးရိမ်လွန်ကဲမနေဘဲ လေးနက်တည်ကြည်အောင် သူ့ကို ဟာသ
 ဉာဏ်နဲ့ ပြည့်စုံပါစေ။ ရိုးသားတဲ့ ကြီးမြတ်မှု၊ ပွင့်လင်းတဲ့ အသိဉာဏ်၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့
 တဲ့ အင်အားကို နားလည်တတ်ဖို့ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချတတ်ပါစေ။
 ဒါမှ ဖခင်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်ုပ် ရှင်သန်ရတာ အချည်းနှီးမဖြစ်ခဲ့ဘူးလို့ အသံနှိမ့်
 ပြောရဲမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
 မက်အာသာဟာ သားအတွက် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းချိန်မှာ ကြီး
 မားတဲ့ အောင်မြင်မှုရဖို့ ဆုမတောင်းခဲ့ပါဘူး။ အခက်အခဲ၊ စိန်ခေါ်မှုကြားက လွတ်

ရုန်းတတ်ဖို့နဲ့ မိမိကိုယ်ကို ချိုးနှိမ်ပြီး ဟာသဉာဏ်နဲ့ အရာရာကို ရင်ဆိုင်တတ်ဖို့ပဲ
ဆုတောင်း မျှော်လင့်ခဲ့ပါတယ်။

*မူရင်း... The Secret of Success Inspiring
(D-Man ပြုစုတဲ့စာအုပ်ထဲက ဖြစ်ပါတယ်။)*

ပျော့ညံ့သူရဲ၊ လမ်းကိုသာ ပိတ်ဆိုတဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခ

အမေရိကန်စာရေးဆရာ မာဒင် (Orison Marden) က ဒီလိုပြောဖူးပါတယ်။

“မွေးဖွားရာ ပတ်ဝန်းကျင်၊ နေရာဒေသက အရာရာကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့် မရှိဘူး။ ဘယ်လိုပတ်ဝန်းကျင်မှာပဲ မွေးဖွားခဲ့ပါစေ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကျော်လွှားနိုင် မှ ကြီးမြတ်တဲ့ အောင်မြင်မှုကို ရမှာဖြစ်တယ်။ သူဌေးသားသမီးတိုင်း ကံကောင်း တယ်လို့ မထင်ကြနဲ့။ တချို့သူဌေးသားတွေက ငွေကြေးရဲ့ ကျေးကျွန် ဖြစ်ကြရတယ်။ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေရဲ့ ဖြားယောင်းမှုကို သူတို့ မတွန်းလှန်နိုင်လို့ ဒုက္ခတွင်းနက်ထဲ ကျရတယ်။ စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့ ပျော်ပါးကြီးပြင်းလာတဲ့ ကလေးတွေက ဆင်းရဲတွင်း က ကြီးပြင်းရုန်းထလာကြတဲ့ ကလေးတွေရဲ့ ပြိုင်ဘက် မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဆင်းရဲသား ကလေးတွေ အထူးသဖြင့် ဆင်းရဲလွန်းလို့ ကျောင်းနေဖို့ အခွင့်အရေးတောင် မရှိ ကြတဲ့ ကလေးတွေက အရွယ်ရောက်တဲ့နောက် အောင်မြင်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တွေ ဖြစ်လာတယ်။ ဆင်းရဲတဲ့ မိသားစုက ပေါက်ဖွားလာတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ အမွေကို ဆက်ခံနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်”

အမေရိကန်က နာမည်ရှိသူတို့ရဲ့ ကြိုးစားရုန်းကန်တဲ့ သမိုင်းကို ပြန်လှန် ကြည့်ရင် အောင်မြင်သူ အများစုက ဆင်းရဲသားမိသားစု ကလေးတွေ ဖြစ်တယ်။

အင်ဒရူးကာနက်ဂျီက ဆင်းရဲသားမိသားစုက ပေါက်ဖွားခဲ့ပြီး ဖခင်ဖြစ်သူ မှာ အထည်ချုပ်စက်ရုံကဖြစ်တယ်။ ကာနက်ဂျီ လုပ်ငန်းစင်စ အလုပ်က ဘွိုင်လာ

အိုး လုပ်သားဖြစ်တယ်။

ဖို့ဒ်က လယ်သမားမိသားစုက ပေါက်ဖွားခဲ့သူဖြစ်တယ်။ ဖခင်က ဖို့ဒ်ကို လယ်သမားတစ်ဦးဖြစ်ဖို့ မျှော်လင့်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မပါဘဲ မြို့ပေါ်တက် သူ အလုပ်ရှာခဲ့တယ်။

HPကုမ္ပဏီကို William Hewlett နဲ့ David Packard တို့ တည်ထောင် စက သူတို့ရဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံငွေက ၅၃၈ ဒေါ်လာဖြစ်ပြီး ကုမ္ပဏီတည်နေရာက သူ တို့ရဲ့ ကားဂိုဒေါင်မှာဖြစ်တယ်။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းထဲမှာ သတင်းစာရောင်းတဲ့ အလုပ်က စားသာတဲ့ အလုပ် မဟုတ်ဘူး။ ဒီအလုပ်ကို လူတချို့က စားဝတ်နေရေး ဖူလုံဖို့ မျှော်ကိုးခဲ့တယ်။ အမေရိကန်က လူအများလေးစားတဲ့ အက်ဒီဆင်ကလည်း ငယ်စဉ်ကတည်းက သတင်းစာရောင်းသူ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ၁၀ နှစ် အရွယ်တည်းက အက်ဒီဆင်ဟာ ဓာတု စမ်းသပ်မှုတွေ ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ တစ်ခါက ရထားပေါ်မှာ သတင်းစာရောင်းရင်း စမ်းသပ်မှုတစ်ခုကို သူ လုပ်ခဲ့တယ်။ အရှိန်နဲ့ ရထားကွေ့ချိန်မှာ သူစမ်းသပ်နေတဲ့ အက်စစ်တွေ ဖိတ်ကျ လွင့်စင်ပြီး အနံ့ဆိုးတွေ ထွက်ခဲ့တယ်။ လူတွေရဲ့ ပြစ်တင်ဆဲ ဆိုတာကို ခံရတဲ့အပြင် ရထားတွဲခေါင်းရဲ့ လက်ဖဝါးဒဏ်နဲ့အတူ ရထားပေါ်က သူ မောင်းချခံခဲ့ရတယ်။

ကျွန်ရောင်းဝယ်ရေးစနစ်ကို ချေဖျက်ခဲ့တဲ့ အမေရိကန် ၁၆ ဦးမြောက် သမ္မတလင်ကွန်းဟာ ငယ်စဉ်တည်းက မီးလင်းဖိုရဲ့အလင်းနဲ့ စာတွေ ကျက်မှတ် ခဲ့တယ်။ စာအုပ်တွေ ဝယ်ယူဖို့ ကိလိုမီတာ ၇၀ နီးပါး သူ လမ်းလျှောက်ခဲ့တယ်။ ဘာအမွေစားအမွေခံမှ သူ မရခဲ့သလို ဘယ်လိုကံကောင်းမှုမျိုးနဲ့မှ သူ မကြုံခဲ့ဖူးဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ ရှေ့ဆက်တဲ့ သူ့လမ်းတွေ ထွန်းတောက်ခဲ့ရတာက သူ့ရဲ့မဆုတ်မနစ် ကြိုးစားမှုနဲ့ ဖြောင့်မှန်မှုကြောင့်ဖြစ်တယ်။

၁၇ ဦးမြောက် အမေရိကန်သမ္မတ အင်ဒရူးဂျွန်ဆင်ဟာ ငယ်စဉ်တည်းက အဝတ်ချုပ်ဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ကျောင်းလည်း ကောင်းကောင်း တက်ခဲ့ဖူးသူ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သစ်သားအိမ်လေးထဲမှာနေပြီး စာမသင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဘာအခြေအမြစ်မှ မရှိသူတစ်ယောက်က အမေရိကန် ပြည်တွင်းစစ်အတောတွင်းမှာ သမ္မတ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ သူ့ရဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အလေ့အကျင့်၊ အတွေ့အကြုံကြောင့် တစ်လောကလုံးကို အောင်နိုင်ခဲ့ပြီး ကျေးကျွန်ပေါင်း ၄ သန်းကို လွတ်ငြိမ်းခွင့် ပေးခဲ့သူဖြစ်တယ်။

တစ်ခါက ဆင်းရဲသား မိသားစုက ပေါက်ဖွားတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ ဖခင်သေဆုံးချိန် အခေါင်းဝယ်စရာ ပိုက်ဆံမရှိလို့ အိမ်နီးချင်းတွေက ဝယ်ပေးခဲ့ရတယ်။ ဖခင်သေဆုံးပြီးနောက် မိခင်က ထီးစက်ရုံမှာ တစ်နေ့ ၁၀ နာရီ အလုပ်ဝင်လုပ်ခဲ့ပြီး အလုပ်ဆင်း အိမ်ပြန်ချိန်မှာတောင် လုပ်စရာအလုပ်တွေ ယူလာခဲ့သေးတယ်။

ဒီလိုအခြေအနေမှာ ကြီးပြင်းလာတဲ့သူဟာ တစ်ခါက ဘုရားကျောင်းမှာ ကျင်းပတဲ့ ဟောပြောပွဲကို တက်ရောက် နားထောင်ခဲ့တယ်။ ဟောပြောပွဲက စိတ် ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့အတွက် ဟောပြောဆရာလုပ်ဖို့ သူ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ တစ်ခါသာကြုံခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံက နောက်တစ်ချိန်မှာ အောင်မြင်ဖို့ သူ့အတွက် လမ်းစဖြစ်ခဲ့တယ်။ အသက် (၃၀) မှာ နယူးယောက် လွှတ်တော်အမတ်အဖြစ် သူ ဝင်ရွေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် လွှတ်တော်အမတ်တစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်နဲ့ ဝတ္တရား တွေကို အဲဒီအချိန်တုန်းက သူ ပြင်ဆင်ချိန်မရခဲ့ဘူး။

ပညာအဆင့်အတန်း နိမ့်ပါးလို့ အလုပ်မှာ အခက်ခဲပေါင်းစုံ သူ ကြုံခဲ့ ရတယ်။ အလုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာရွက်၊ အမှုအခင်းတွေကို သူ မဖတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ တချို့စာလုံးတွေကို သူ နားမလည်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီအတွက် သူ နောင်တရ စိတ်ညစ်ခဲ့ တယ်။ အလုပ်ကထွက်ဖို့အထိ သူ စဉ်းစားခဲ့ပေမယ့် မိခင်ကြောင့် သူ အလုပ်မထွက် ဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အခက်အခဲကြောင့် နောက်မတွန့်ဖို့၊ နိမ့်ပါးတဲ့ ဗဟုသုတတွေအတွက် စိတ်မကောင်းမဖြစ်ဖို့ တစ်နေ့ကို စာ ၁၆ နာရီ ဖတ်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ နှစ်သိမ့် သင်ယူ လေ့လာခဲ့တယ်။

ကျောင်းပညာ ကောင်းကောင်းမသင်ကြားခဲ့ရတဲ့ ငယ်ဘဝကို သူ မေ့ပစ် လိုက်တယ်။ ၁၀ နှစ် အကြာမှာ စမစ်ဟာ နယူးယောက်ရဲ့ နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်မှာ သြဇာအာဏာရှိသူ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ နာမည်ကောင်း ဆုတံဆိပ်တွေ မကြာခဏ ရရှိသူဖြစ်ခဲ့ပြီး လေးကြိမ်ဆက်တိုက် နယူးယောက်ပြည်နယ် အုပ်ချုပ်သူအဖြစ် ရွေးချယ်ခံခဲ့ရတယ်။ အောက်စဖို့ဒ်တက္ကသိုလ်၊ ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ် စတဲ့ တက္ကသိုလ်ပေါင်း ခြောက်ခုက ဘွဲ့တံဆိပ်တွေကို သူ ရရှိခဲ့တယ်။ အောက်ခြေနိုင်ငံရေး သမားဘဝကနေ တစ်နိုင်ငံလုံး လေးစားအားထားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားဖြစ်အောင် သူ ကြိုးစားခဲ့တယ်။

နယူးယောက်က ပြည်သူလူထု အကြိုက်နှစ်သက်ဆုံးသူအဖြစ် နယူး ယောက် တိုင်းမိမှာ ဖော်ပြခံခဲ့ရသူက အဒမ်စမစ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

mgyoe.com

နှစ်ကြိမ်ဆက်တိုက် အမေရိကန်သမ္မတအဖြစ် အရွေးခံခဲ့ရတဲ့ ဂရိုဗာ ကလိဗ်လန်းရဲ့ ငယ်ဘဝက သာမန် အရောင်းဆိုင်ဝန်ထမ်း ဖြစ်တယ်။ သူ့ဝင်ငွေက တစ်နှစ်မှာ ၁၀ ဒေါ်လာဝန်းကျင်သာ ရှိတယ်။ နောက်ပိုင်း သူ့အောင်မြင်မှုကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာရာမှာ ကလိဗ်လန်းက “ဆင်းရဲခြင်းကဖြစ်လာတဲ့ အာသီသတွေဟာ တကယ့်ကို အင်အားရှိတယ်” လို့ ပြောခဲ့တယ်။

အထက်ကပြောခဲ့တဲ့ လူတွေရဲ့ ဘဝအစက ဆင်းရဲခြင်းနဲ့ပဲ စခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကံတရားကို သူတို့ အပြစ်မတင်ခဲ့ဘူး။ ဘဝကို မညည်းညူခဲ့ဘူး။ ဆင်းရဲ ဒုက္ခရဲ့ ထိုးနှက်ချက်က ရှေ့ဆက်တိုးမယ့် သူတို့အတွက် ခွန်အားတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး လက်ဗလာနဲ့ စခဲ့တဲ့ ဘဝကနေ အောင်မြင်မှုအလံကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သူတို့ ဆုပ်ကိုင်ထားနိုင်ခဲ့တယ်။

ကြီးမြတ်တဲ့ သူရဲကောင်းတွေ၊ အောင်မြင်သူတွေရဲ့ ဘဝအများစုက ဆင်းရဲသား ဘဝက စခဲ့တယ်။ ကံတရားရဲ့ ထိုးနှက်ချက်အောက်မှာ ကြံ့ကြံ့ခံပြီး ခွန်အားတွေကို သူတို့ စုခဲ့တယ်။

စပိန်စာရေးဆရာ Miguel de Cervantes ထောင်ထဲမှာ ရေးခဲ့တဲ့ Don Quijote de la Mancha စာအုပ်က နာမည်ကျော်စာအုပ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ဆင်းရဲလွန်းလို့ စာရေးဖို့ စက္ကူတောင် မဝယ်နိုင်ဘဲ သားရေချပ်လေးပေါ်မှာ သူ ရေးခဲ့တာဖြစ်တယ်။ လူတချို့က သူ့ဌေးတစ်ယောက်ရှာပြီး သူ့ကိုကူညီဖို့ အကူအညီ တောင်းခဲ့ပေမယ့် သူ့ဌေးက “ဒီလိုလူကို ကူညီဖို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ခွင့်မပြုဘူး။ သူ ဆင်းရဲနေမှ ဒီလောကကြီး ကြွယ်ဝမှာဖြစ်တယ်” လို့ ပြောခဲ့တယ်။

ဆင်းရဲသားမိသားစု ဒါမှမဟုတ် ချမ်းသာတဲ့မိသားစုက ပေါက်ဖွားလာသူ လူငယ်တစ်ယောက်မှာ ခိုင်မြဲတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်တစ်ခု ရှိမယ်ဆိုရင် ဘယ်လို အခက်အခဲ၊ ဘယ်လိုလူပုဂ္ဂိုလ်ကမှ ရှေ့ဆက်မယ့် သူ့ခြေလှမ်းကို မတားနိုင်ပါဘူး။

ဆင်းရဲဒုက္ခက ပျော့ညံ့သူရဲ့ လမ်းကိုသာ ပိတ်ဆို့ပါတယ်။ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိသူ၊ သတ္တိရှိသူ၊ ဇွဲရှိသူတွေအတွက် ဆင်းရဲဒုက္ခက သူတို့ရဲ့ အစွမ်းအစကို ပိုတောက်ပြောင်စေတယ်။ ဘဝမီးအိမ်ကို ထွန်းညှိပေးတယ်။ ရှေ့တိုးမယ့် ဆုံးဖြတ် ချက်နဲ့ ဇွဲလုံ့လကို မောင်းပေးတဲ့ နှင်တံဖြစ်တယ်။

အမေရိကန်စာရေးဆရာ မာဒင်က “ဆင်းရဲဒုက္ခက အားကစားလေ့ကျင့်ခန်း က ကိရိယာတွေနဲ့ တူတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို သန်မာအောင် လေ့ကျင့်ပေးတယ်။ ဒါကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းက ကျွန်တော်တို့ တာထွက်ကောင်းအောင် ကြိုးစားလေ့ကျင့်

ပေးတဲ့ အကောင်းဆုံး ကိရိယာဖြစ်တယ်”လို့ ပြောခဲ့တယ်။

“အခက်အခဲကြားက လွတ်အောင် ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားရုန်းကန်တာက ဆင်းရဲခြင်းရဲ့ လွတ်လမ်းဖြစ်သလို အောင်မြင်သူဖြစ်ဖို့ အခြေခံနည်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်တယ်”

“တကယ် သတ္တိရှိသူက ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ထိုးနှက်မှုခံရလေ ကြိုးစားရုန်းကန် လေ ဖြစ်တယ်။ အခက်အခဲကို ရင်ဆိုင်နိုင်သူ၊ အတားအဆီးကို လှောင်ရယ်နိုင်သူ ဖြစ်တယ်။ ဆင်းရဲဒုက္ခရဲ့ ထိုးနှက်တာခံရလေ သူစိတ်ဆန္ဒ၊ အရည်အချင်း၊ အင်အား နဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ခိုင်မာလေဖြစ်တယ်။ ဒီလိုလူမျိုးအတွက် ရှေ့ဆက်မယ့် သူ ခြေလှမ်းကို ဘယ်လိုကံကြမ္မာ၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲကမှ တားဆီးထားနိုင်မှာ မဟုတ် ပါဘူး”

မူရင်း... *The Secret of Success Inspiring*
(*D-Man ပြုစုတဲ့စာအုပ်ထဲက ဖြစ်ပါတယ်။*)

အဝေဖန်ခံနိုင်သောသူ လိမ္မာ၏

လူတိုင်းရဲ့ဘဝမှာ ဝေဖန်မှုတွေကို အနည်းအများ မလွဲမသွေ ကြုံရပါတယ်။

“တကယ်တော့ အောင်မြင်သူ တစ်ယောက်ဟာ အောင်မြင်လေလေ အဝေဖန် ခံရလေလေပါပဲ” လို့ ကာနက်ဂျီက ပြောခဲ့တယ်။

ဆိုင်မွန် နယူးခုံး (Simon Newcomb 1835 -1909) ဆိုတဲ့ နာမည်ကို ကြားဖူးကြမယ် ထင်ပါတယ်။ ပထမဆုံးအကြိမ် ပျံသန်းဖို့ ရိုက်ဖ်ညီနောင် ကြိုးစား နေချိန် ရှေ့ကာလ တစ်နှစ်ခွဲမှာ ဆိုင်မွန် စကားတစ်ခွန်း ဆိုခဲ့တယ်။

“လေထုထက်လေးတဲ့ ကိရိယာကို ကောင်းကင်ပေါ် ပျံသန်းဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ဂျွန်ဖွိုဒ်က ပရော်ဖက်ဆာတစ်ဦး ဖြစ်တဲ့အပြင် အင်္ဂလန် ကိန်းဘရစ်ချ် တက္ကသိုလ်က တွဲဖက်ပါမောက္ခ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်တယ်။ "On the Origin of Species" ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ချားစ်ဒါဝင် ထုတ်ဝေစဉ်မှာ လေးနက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်း သူ ပြောခဲ့တယ်။

“ဘီစီ (၄၀၀၀) နှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်နေ့ မနက် (၉) နာရီမှာ မိုးနဲ့ မြေ ပေါ်ထွန်းခဲ့တယ်”

ပရော်ဖက်ဆာ Dionysus (1793-1859) က လန်ဒန်တက္ကသိုလ် နက္ခတ်

ဗေဒ ပါမောက္ခဖြစ်တယ်။ သူ့ဝေဖန်ချက်က “သံလမ်းပေါ်မှာ အရှိန်နဲ့ မောင်းနှင်ဖို့ ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ခရီးသည်တွေ အသက်ရှူကျပ်ပြီး သေသွားနိုင်တယ်”

မိုဇတ်ခ် ‘The Marriage of Figaro’ အော်ပရာကို ၁၇၈၆ ခုနှစ်မှာ ပွဲဦးထွက် ကပြခဲ့တယ်။ ကပွဲပြီးနောက် နပိုလီဘုရင်ဖြစ်တဲ့ Ferdinando IV က အခုလို ပြောခဲ့ပါတယ်။

“မိုဇတ်ခ် ဒီပြဇာတ်က အရမ်းဆူတယ်။ သံစဉ်တွေ အရမ်းသုံးထားတယ်”

တေးသီချင်းတွေကို ရှင်ဘုရင် နားမလည်တာကို ကျွန်တော်တို့ လက်ခံနိုင် ပေမယ့် အမေရိကန် ဘောစတွန်က တေးဂီတ ဝေဖန်ဆရာဖြစ်တဲ့ Philip Hale က 1873 ခုနှစ်မှာ အခုလို ပြောခဲ့ပါတယ်။

“Beethoven Symphony No.7 ကို ဖျက်ပစ်လို့မရလည်း တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပထုတ်ခံရမှာ အသေအချာပဲ” ဂီတဝေဖန်သူကလည်း ဂီတကို နားမလည်ခဲ့သလို ဂီတသမားကရော ကိုယ့်ဂီတကို တကယ်နားလည်ခဲ့သလား။ Tchaikovsky က ၁၈၈၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၉ ရက်နေ့ ဒိုင်ယာရီမှာ အခုလို ရေးသားခဲ့တယ်။

“Johannes Brahms ရဲ့ သီချင်းကို ကျွန်တော် ဖျော်ဖြေခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီလူမှာ ဘာတီထွင်ဆန်းသစ်မှုမှ မရှိဘူး။ ဒါကိုများ ပါရမီရှင်လို့ သတ်မှတ်ထားကြတယ်။ ကျွန်တော်နည်းနည်းမှ သည်းမခံနိုင်ဘူး”

ပိုစိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတာက ဂီတဝေဖန်ရေးဆရာ အလက်စန္ဒားက ၁၈၈၁ ခုနှစ်မှာ Johannes Brahms အတွက် ကလဲ့စားချေခဲ့တယ်။ စာစောင်တွေမှာ သူ ဒီလိုရေးသား ဖော်ပြခဲ့တယ်။

“Tchaikovsky လည်း Beethoven လို့ နားကန်းသွားပြီ ထင်တယ်။ ကန်းသွားလည်း ကောင်းပါတယ်။ ဒါမှ သူတို့တီးတာကို သူတို့နားထောင်စရာ မလိုတော့ဘူး”

တကယ့်သတ္တိဆိုတာ တခြားလူ ဘယ်လိုပြောပြော မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှု ရှိတာကို ခေါ်တယ်။ ရေက လှေကို ထမ်းထားနိုင်သလို လှေကိုလည်း မှောက်ပစ်နိုင် တယ်။ ဒါပေမယ့် လှေထဲ ရေမဝင်ရင် လှေဘယ်တော့မှ မမြှုပ်နိုင်ပါဘူး။ တစ်ခုမှတ် ထားရမှာက ကိုယ်မှန်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ယုံကြည်မှုကို ကိုယ် ကြံကြံခံထားရမယ်။ မတရားတဲ့ ဝေဖန်မှုနဲ့ ကိုယ့်ယုံကြည်မှုကို မပျက်ပြားစေသင့်ဘူး။

ကာနက်ဂျီက ဒီလို ရေးခဲ့ပါတယ်။

“တခြားသူတွေ ဝေဖန်တဲ့ရဲ့ အတင်းပြော လိမ်တာကို ခံခဲ့ရတယ်။ ဒါမှ မဟုတ် သူငယ်ချင်းရဲ့ သစ္စာဖောက်တာကို ခံခဲ့ရတယ်ဆိုရင်လည်း ကိုယ့်ကို မသနား သွားနဲ့၊ လျစ်လျူရှု မသွားနဲ့။ ဘုရားသခင်တောင် အခက်အခဲဖြစ်ချိန် အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေရဲ့ သစ္စာဖောက်တာကို (၃) ကြိမ်တိတိ ခံခဲ့ရသေးတယ်။ ဘုရားသခင် ခံခဲ့ရတဲ့ အခက်အခဲက ကျွန်တော်တို့ထက် များပါတယ်”

ကိုယ့်ကို မတရား မဝေဖန်ဖို့ တခြားလူကို ကျွန်တော်တို့ တားလို့ မဖြစ်နိုင် ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့မှာ အဲဒီဝေဖန်၊ နှောင့်ယှက်မှုဒဏ်ကို ခံမယ်၊ မခံဘူးဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်။

Wall Street မှာရှိတဲ့ အမေရိကန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ Matthew Blazy တစ်ယောက် ဥက္ကဋ္ဌတာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်က ဝေဖန်မှုဒဏ်ကို ခံနိုင်၊ မခံနိုင် လူတချို့က သူ့ကိုမေးခဲ့တယ်။ မက်သယူးက “စစချင်းမှာ ဒီလိုဝေဖန်မှု ဒဏ်ကို ကျွန်တော် နည်းနည်းမှ ခံနိုင်ရည် မရှိခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်က လုံးဝပြီးပြည့်စုံ ထက်မြက်သူလို့ ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းတွေကို ထင်မြင်စေချင်တယ်။ သူတို့မထင်ခဲ့ရင် ကျွန်တော် စိတ်ဆင်းရဲရတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်တော့်မကောင်းကြောင်း ပြောရင် သူ့ကို ကျွန်တော့်ဘက်ပါအောင် ဆွဲခေါ်တယ်။ အဲဒီအခါ နောက်လူတစ် ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ဒေါသထွက်တယ်။ အဲဒီလူကို ကျွန်တော်ဘက်ပါအောင် ဆွဲခေါ်ရင် ကျန်လူတွေက စိတ်တိုတယ်။ အဲဒီလို ကျွန်တော့်ကို မဝေဖန်အောင် ဆွဲခေါ်လေ ဝေဖန်သူ၊ မနာလိုသူက များလာလေဖြစ်တာကို ကျွန်တော် သတိထား မိတယ်။ တခြားလူထက် အောင်မြင်လေ၊ အမြင့်ကိုရောက်လေ ဝေဖန်မှုကို ခံရလေ လေမို့ အချိန်စောပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကျင့်ထားရမယ်လို့ နောက်ဆုံး ကျွန်တော့် ကိုယ် ကျွန်တော် သတိပေးတယ်။ အဲဒီနောက် ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ အင်အားနဲ့ ကိုယ်လုပ်နိုင်တာကိုပဲ ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့တယ်။ ဝေဖန်တဲ့မိုးရေစက်တွေ ကျွန်တော့် ကိုယ်ပေါ်က စီးကျသွားနိုင်အောင် အကာအကွယ်ဆိုတဲ့ ထီးကို ကျွန်တော်သိမ်းခဲ့ လိုက်တယ်”

‘လင်ကွန်း’ သာ ဝေဖန်ဆဲဆိုဒဏ်ကို မခံနိုင်ခဲ့ရင် အစောကြီးကတည်းက ပြည်တွင်းစစ်ရဲ့ဖိအားကြောင့် သူ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ပြီးဖြစ်တယ်။ လင်ကွန်းရေးခဲ့တဲ့ ဝေဖန်မှုကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲဆိုတဲ့ စာက စာပေလောကမှာ အဖိုးတန်တဲ့စာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှာ စစ်သူကြီး မက်အာသာက အဲဒီစာကို ကူးပြီး တပ်မ မှာ ချိတ်ဆွဲခဲ့တယ်။ ချာချိကလည်း အဲဒီစာကို မှန်ဘောင်သွင်းပြီး စာကြည့်ခန်းထဲ

ချိတ်ဆွဲခဲ့တယ်။ စာက ဒီလိုရေးထားပါတယ်။

“တကယ်လို့ ကိုယ့်ကို ထိခိုက်စေတဲ့ ဝေဖန်စကားတွေကို ကျွန်တော် နားထောင်မယ်၊ ဖြေရှင်းမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဘာမှ လုပ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ ကျွန်တော် သိတာနဲ့ ကျွန်တော် တတ်တာကို အတတ်နိုင်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကျွန်တော် လုပ်တယ်။ အလုပ်ကို ပြီးအောင် ကျွန်တော် လုပ်မယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော် မှန်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် လုပ်တာ မှန်တယ်ဆိုရင် လူတွေ ဘာပြောပြော ကျွန်တော် မမူတော့ဘူး။ နောက်ဆုံးမှာ ကျွန်တော် မှားခဲ့ရင် ကျွန်တော် မှန်ပါတယ်လို့ အင်အားဆယ်ဆနဲ့ ပြောလည်း အရာရောက်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

ဒါကြောင့် အောင်မြင်သူတိုင်းဟာ တခြားလူရဲ့ ဝေဖန်မှုကြောင့် စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်သင့်ဘူး။ တခြားလူ ဝေဖန်တာကို အလေးထားနေရင် ကိုယ့်နယ်ပယ် ကျဉ်းသွားမယ်။ ကြီးမားကျယ်ပြန့်တဲ့ နယ်ပယ်ကို ဆုံးရှုံးသွားလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ အောင်မြင်အောင်လုပ်မယ်၊ ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်လို့ ကိုယ်ဆုံးဖြတ်ထားရင် တခြားလူရဲ့ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့မှုနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကို မနှောင့်ယှက်မိပါစေနဲ့လို့ ကျွန်တော် မှာချင်ပါတယ်။

*မူရင်း... The Secret of Success Inspiring
(D-Man ပြုစုတဲ့စာအုပ်ထဲက ဖြစ်ပါတယ်။)*

စိတ်ပျော်ရွှင်တဲ့ ကစားနည်း

ထိုင်ဝမ် ရေဒီယိုလိုင်း ဟိုင်းနက်က ထုတ်လွှင့်ခဲ့ဖူးတဲ့ 'အကောင်းဖက်ကို တွေးပါ' ဆိုတဲ့ ကစားနည်း အစီအစဉ် ဖြစ်ပါတယ်။ ကစားနည်းက အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မေမေ - ဒီနေ့ကျောင်းတက်တော့ အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံ (၁၀) မတွေ့တော့ဘူး။ အကောင်းဖက်ကို တွေးပါ။

သား - တော်သေးတယ်... ပိုက်ဆံ (၁၀၀) မဟုတ်လို့။

ဖေဖေ - ကောက်ရတဲ့သူတော့ ပျော်နေမှာပဲ။

မေမေ - ကျောင်းဆင်းခါနီး မိုးသည်းသည်းမည်းမည်း ရွာချတယ်။ အကောင်းဖက်ကို တွေးပါ။

သား - တော်သေးတယ်၊ ဦးလေးအိမ်က ကျောင်းနဲ့နီးလို့။

မေမေ - စာတွေ အသင့်ပြင်ပြီး ကြိုးစားဖြေခဲ့လည်း စာမေးပွဲက ထင်သလောက် အမှတ်မကောင်းဘူး။ အကောင်းဖက်ကို တွေးပါ။

သား - တော်သေးတယ်။ အတန်းတင်စာမေးပွဲ မဟုတ်ခဲ့လို့။

ဒီကစားနည်းက စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသလို နားထောင်သူရင်ကို လည်း ကြည်နူးစေတယ်။

အဖြစ်အပျက်တစ်ခုမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက် သူ ကြိုက်တဲ့ နာရီ